The wind held it briefly, etc.

אחזתו הרוח משהו כולי –

OVERVIEW

The ברייתא states if a person threw an object beyond ד' and (before it landed) the wind held it momentarily, so even though it later landed within the א" he is מחות בעום. Our מוספות explains the meaning of חויב.

- ²פירוש שעיכבתו על גבי קרקע או אפילו באויר¹ כדפירש בקונטרס

The explanation of אחזתו is that it prevented the object from continuing on its path while it was on the ground or even while it was in the air, as בש"ר explained. חוספות explains why he is הייב if it was caught in the air, since it did not land -

דחשיבה אחיזת הרוח כמונח על גבי משהו -

Because the wind seizing it, is considered as if it rested on something.

מודה דלא בעינן⁴ כדפירישית לעיל (דף פ,א) - כ

רבא will admit that we do not require that it should come to a rest as I explained previously.

מוספות asks:

ומיהו קצת קשה דבסמוך מסקינן איפכא דמתגלגל כיון דאין סופו לנוח לאו כמונח דמי -

¹ This means that the object went beyond the κ "7, and would have continued further, however the wind did not allow it to go further (whether on the ground or in the air), and in fact threw it back and it landed within the κ "7.

 $^{^{2}}$ בד"ה ודחפתו, where רש"י writes, בעודו מעט and בד"ה אחזתו that בד"ה מעט במקומו עכבתו במקומו הרוח בעודו באויר.

 $^{^3}$ This is seemingly referring to מסכת עירובין צז,ב in מסכת עירובין אוור regarding a case where one was reading a scroll while in a רה"י and it rolled down into the אויר רה"ר, it is the view of רוי that even if it is slightly elevated from the אויר האויר, he may roll it back since there was no הנחה (even ע"ג משהו (even גמרא there on גמרא there on גמרא. It is evident that ר"י does not maintain אמרא and he is in fact the רבנן אוויר (according to this view of תוספות). This may be the source for אמר that אוור באר (לעיל תוס' פּגא ד"ה והא and be the source for תוך ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משהו that חוף ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משהו אווי (פעיל תוס' פּגא ד"ה והא and be the source for אוור באר משהו אוור באר (שיל תוס' פּגא ד"ה והא and trolled down into the מכרי שור משהו אוור באר מברי הוא שור מברי

⁴ It would seem that regarding something moving in the air, in order for it to be considered a הנחה the movement must stop (through אחזתו הרוה), however if something is rolling on the ground, it may be considered at rest even if it is moving. The difference will be in a case where an object was thrown מרה"י לרה" and it traveled הנחה and it traveled לעיל צו,ב (see לעיל צו,ב); so if it was traveling in the air, since there was no הנחה before it traveled הוצאה. However if it was traveling on the ground, he will be הוצאה which was completed as soon as it entered the הוצאה (even though it did not rest) and secondly for being מעביר ד"א ברה"ר.

⁵ שם who writes, דהתם לרבי יהודי כמונח לרבי משאר קלוטה באריר ועדיף משאר דהתם מיירי במתגלגל ברה"ר ועדיף משאר קלוטה באויר ווווי משור מיירי במתגלגל ברה"ר ועדיף משאר קלוטה באויר ועדיף משאר וווי שי where י"ר (and רבא עירובין צו,ב in עירובין צו,ב in גמר שירובין (מרבא ע"ג משהו אווי משהו הנחה ע"ג משהו אווי משהו (but rather we say (קלוטה וכו' קלוטה וכו' אברה"ר), because the גמרא הברה"ר) is where it was traveling ע"ג קרקע, however in עירובין it was עירובין it was עירובין.

However there is a slight difficulty; for shortly (on the 'מרימר, (עמוד ב'), מרימר concluded the exact opposite; that by rolling since it is not destined to rest, it is not considered at rest -

אבל האי⁷ כיון דסופו לנוח⁸ כמונח דמי -

However here (when it is in the air) since it is destined to land it is considered at rest.

In summation; רבא agrees with ר"י that we require a הנחה ע"ג משהו if something is in the air, however if it is rolling ע"ג קרקע then ד"י agrees to קלוטה. The גמרא here however seems to indicate that we require a מתגלגל ע"ג קרקע, more than when it is in the air.

תוספות reverses himself:

ר"י שהונחה? רבינו יצחק לפרש דודאי רבי יהודה סבר כרבי עקיבא דקלוטה כמו שהונחה? And the ר"י reversed his position and explained that ר"י certainly agrees with ר"ע that we say קלוטה כמי שהונחה דמיא (whether ע"ג קרקע), in a case -

היכא דבעי שתנוח שם כי ההוא דפירקין 10 היכא

Where he wants that it should rest there, like that case in our ברק -

- אבל בההוא דפרק בתרא דעירובין (דף צוֹ,בּ) היה קורא בספר¹¹ דלא בעי שתפול where 'he was reading a מסכת עירובין of מסכת עירובין where 'he was reading a ', in which case he does not want it to fall -

שם בעי רבי יהודה הנחה על גבי משהו -

There ר"י requires a הנחה ע"ג משהו.

יורבא קאמר דרבנן דרבי עקיבא¹² לית להו קלוטה כמו שהונחה דמיא בשום מקום -

⁶ הייב (even if it finally landed תוך ד"א) only if it was מתגלגל (outside the "ד"א) only if it was הזורק מרה"י לרה"י דרך רה"ר. Regarding the case of הכמים where the המרכים do not rule קלוטה, this applies, according to ע"ג משהו even if it was 'תוך ג' seemingly the teaching of רבא is the same as "ר". This is what רבינא asked מרימר.

⁷ Perhaps this האי is referring to the case in מס' עירובין מס' (see footnote # 3); where it is dangling in the air over the רה"ר and it is considered וצ"ע. סופו לנוח.

⁹ The הגהות הב"ח amends this to read, שהונחה **דמיא** היכא (instead of הגהות הב"ח).

¹⁰ This is referring to the צז,ב on בו,ב where he threw it מרה"ר ועבר ד"א ברה"ר in which case מחייב שתים is מחייב שתים in which case מעביר ד"א ברה"ר since he intended that it land מעביר ד"א ברה"ר (see footnote # 4).

¹¹ See footnote # 3.

¹² This is the צו,א of our משנה on צו,א (and elsewhere).

And רבא stated that the רבון who argue with ד"י they do not agree with קלוטה מי שהונחה דמיא, anywhere -

אפילו רצונו שתנוח שם אפילו תוך ג' -

Even if he wants it to land there and even if it is within three טפּהים, nevertheless that is not sufficient, but we require a הנחה ע"ג משהו (not like 'ר"י) -

ולא סבירא ליה כברייתא דלעיל13 דקתני תוך ג' דברי הכל חייב

And רבא does not agree with the ברייתא stated previously that within ג' טפחים all agree (even the הייב -

אלא סבר כברייתא דהכא דקתני אחזתו הרוח משהו 14

But rather ברייתא agrees with the ברייתא mentioned here, which states that only if mentioned here, which states that only if הנחה ע"ג משהו (but not if הייב but not if הנחה ע"ג משהו (באויר הרוח הנחה (באויר pere was no הנחה [even]) -

ומתניתין נמי משמע דאיירי בנח משהו כדאוקי רבי יוחנן -

And our משנה also indicates that we are discussing a case where it was נה משהו as as as ייר established the משנה, for presumably the משנה where he is הייב is -

רומיא דרישא דקתני תוך ד' אמות פטור דאיירי בשנח דאי לאו הכי אמאי מיפטר - Similar to the רישא which states that if he threw it within ד"א and it rolled outside ד"א he is פטור פטור, and the רישא is in a case where it was איז within the ד"א for if it is not so (and it was not נה תוך ד"א), why is he פטור הפטור; he threw it more than ד"א, so since the ר"י is in a case of סיפא שונה מיפא הנה וו הישא stated. This therefore is the source of דיג קרקע סיפא לאון (in all cases whether ע"ג קרקע סיפא באויר).

תוספות responds to an apparent difficulty:

רב חלקיה בר טוביה דאמר לעיל⁵¹ תוך שלשה דברי הכל חייב⁶¹ מוקי מתניתין בדלא נח - And רהב"ט who stated previously that within three טפחים all agree that he is חייב, will establish our משנה that it was not הייב and nevertheless he is חייב since it was - תוך ג'

ורישא דקתני פטור¹⁷ מיירי כגון שפסק כחו¹⁸ ומחמת הרוח נתגלגל חוץ לארבע: And in the רישא where it state he is פטור (even though it was מחוץ לד"א),

_

¹³ צד,א.

¹⁴ See previously in this תוספות and footnote # 1. According to this, the source of רבא is not "י" (see footnote # 3), but rather this אחזתו הרוח (see אחזתו הרוח).

צז,א ¹⁵.

¹⁶ הוספות just proved that our משנה is in a case of נוח just proved that our רחב"ט who maintains that we do not require ז, but rather נוח is considered נוח.

 $^{^{17}}$ If in the סיפא it was לא then presumably the רישא is also בלא נה ; if it is לא לא why is he פטור, since he threw it "ד"א. See TIE תוד"ה והא footnote # 3 that we do not say קלוטה in the same רשות.

 $^{^{18}}$ He did not throw it with sufficient force that it should travel "ד, therefore he is פטור, since it was the wind that took it מחוץ לד"א, not his throwing.

it is in a case where his force ceased תוך ד"א and it rolled outside the א"ז because of the wind.

SUMMARY

ר' יהודה ר' requires a הנחה ע"ג משהו only if he does not intend that the object land in this רשות, otherwise we say קלוטה. However רבא (according to the רבנן) always requires a הנחה ע"ג משהו.

THINKING IT OVER

 $^{^{19}}$ See יד דוד קמא for a detailed explanation of this תוספות.

²⁰ See footnote # 7.

²¹ See ריטב"א ד"ה מתגלגל.